

૩ પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો ને જૈન સાહિત્ય

(લેખક:—રા. રા. કુલચંદ હુરિચંદ શાહ.)

એક સમય એવો હતો ન્યારે જૈન ધર્મ-જૈન સાહિત્યને જૈન ધર્તિલાસ વિષે પાશ્ચાત્ય તેમજ પૌર્વાય વિદ્વાનોઓ ભારે અજ્ઞાન હતું. જૈન ધર્મને નવો ધર્મ-જૈન સાહિત્યને કંણા ભરેલું સાહિત્ય ને જૈન ધર્તિલાસને અવ્યવસ્થિત માનવાની લાગણી ફેલાઈ રહી હતી.

ડા. હોપકિન્સે તો ત્યાંસૂધી કહેવાની હિંમત કરી હતી કે “જે ધર્મ મનુષ્યને પૂજે છે ને આ મહોદીને પોષે છે તેને જગતમાં શ્વવાનો અધિકાર નથી.” કેટલું બધું અજ્ઞાન ને અપમાન !

આજસુધી પણ અનેક વિદ્વાનોની માન્યતા ભુલભરેલી છે. આ માન્યતાઓ એ છે કે ૧. જૈન ધર્મ યુદ્ધ ધર્મની શાખા છે; ૨. મહાવીર તેના સ્થાપક છે; ૩. જૈન ધર્મ હિંદુ ધર્મભાંથી ઉત્પન્ન થયેલ નવો ધર્મ છે; ૪. જૈન ધર્મ નાસ્તિક ધર્મ છે કારણું કે તે ધશ્વરને માનતો નથી. આ માન્યતાઓ મહાન વિદ્વાન ગણ્યાતા ડા. વેનર, ગ્રે. લાસેન, મા. બાર્થ, મી. વિલ્સન વગેરેની હતી. યુદ્ધધર્મની શાખા એ ઉપરથી કે શ્રી મહાવીર સ્વામી યુદ્ધ ભગવાનના સમકાલીન હતા, બન્ને ધર્મ યશ-યાગાહિના વિરોધી હતા, બન્ને મહાન તપસ્વીઓ અને અહિંસાના પ્રચારક હતા, તેમજ બન્ને ધર્મના સિદ્ધાંતોમાં પણ કેઠલુંક સામ્ય ઉપર ઉપરથી જણ્યાએ આવે છે. મેઝર-જનરલ ફેરલીને પણ પોતાના (Rivers of Life) પુરત્કમાં જૈનધર્મને યુદ્ધધર્મની શાખા તરીકે ગણ્યાયો હતો પણ પાણ્યથી તેમણે જ વર્ત આયુના મંદિરો ને પહોડોમાં શોધયોા કરી લખ્યું કે “Jainism thus appears as the earliest faith in India.” -ભારતવર્ષમાં જૈનધર્મ જુના કણથી છે તેમ જણ્યાએ છે.

ડા. પેરરેલ્ડે પોતાના એક Comparative Science of Religions “તુલનાત્મક ધર્મ-શાસ્ત્ર” વિષેના ભાષ્યથમાં જૈનધર્મ વિષે જે કહ્યું છે તેમાંથી એ વાચ્યો નીચે પ્રમાણે છે:-

“The Jain view of God is a very natural one for a thinking being. I am strongly opposed to those, who may call Jainism an *Atheism* and there-by deny its being a religion at all.”

અર્થાત્-એક વિચારક મનુષ્યને તો જૈનધર્મનો ઉદ્ધર વિષેનો વિચાર ધર્ણો જ સ્વા. ભાવિક જણ્યાએ છે. જૈનધર્મને નાસ્તિક ધર્મ કહેનાર અને તેથી તેને ધર્મ તરીકે સીકારવા ના કહેનારનો હું મળખત રીતે વિરોધ કરે છું.

“To make a final conclusion I venture to say, that the Jain religion is for the comparative Science of religion one of the

वિ. ૬. ૫. ૧૦

most important developed religions because of its advanced view of religious matter as well as of the methods."

अर्थात्—छेवटे हुं कहेवाने धिमत कई हुं के धार्मिक आध्यो अने पद्धतिशास्त्रां तेना विचारो आगणा पडता होवाथी जैनधर्म तुलनात्मक धर्म-शास्त्र भाटे विकसित धर्मां अत्यंत उपयोगी छे.

आम आजे अनेक विद्वानां प्रथासंथी आ अज्ञानो नाश थतो लय छे. बौद्ध साहित्यां जैनधर्मना उल्लेख छे तेमज डो. फुहरे (Führer) भग्नुरामां करेली शोध-भोगना परिण्युमे भावुम पडयुं छे के भग्नुरा काठरट पहेलां पहेली थीज सहीमां जैन-धर्मनुं उन्द्र हुं जे त्यांथी कंकाली गीलामांथी नीकलेल मूर्तिओ अने रुपना देखेथी जण्याय छे.

श्री ऋषभदेव-जैन धर्मना प्रथम तीर्थिकरतुं श्रवन ने नाम भागवत पुराणामां आवे छे तेथी साधीत थाय छे के जैन धर्मना स्थापक श्री महावीर नहि पण् श्री ऋषभदेव हता अने श्री महावीर, श्री पार्वतीनाथ त्यार भण्डीना सुधारक गण्याया छे. विद्वानो पण् हवे धीमे धीमे आ भानवा लाग्या छे.

जैन धर्म विषे हुण आजे पण् हुनियाना धण्यापरा भागमां भारे अज्ञान छे ओरहुं ४८ नहीं पण् आ देशामां पण् ते भाटे गंभीर अज्ञान इलाई रह्युं छे-ने लाला लब्जपतरायना भारतवर्षना धतिहासमां जैन धर्म विषेनी नोंधथी-पंडित शीतशंकर भिक्षना भारतना धार्मिक धतिहासना जैन धर्मना उल्लेख उपरथा तथा-डा. लूम (अमेरिका क्रातमधीया कुनी.) ने हमणुं ४८ मुख्य अने लालेभामां भाषणो आपी गया तेमणे जैन धर्म विषे अतावेळ अज्ञानथी साधीत थाय छे. पाश्चात्य विद्वानोमां जैन धर्म विषेतुं अज्ञान हूर करवा भाटे विद्वान डो. याडोणी जे वर्षो थयां जैन साहित्यना उंडा अव्यासी छे तेमणे अथाग परिथम कर्यो छे अने डो. युलर तथा डो. हेनेसे अत्यंत उत्साही आ विद्वानने महद करी छे. आजे जे धण्या घोटा झ्याल नाश पास्या छे ते तेगोने आभारी छे.

पाश्चात्य प्रहेशामां जैन धर्म ने जैन धर्मां पवित्र पुस्तके-सूत्रोना अभ्यासनी-संशोधनती शब्दात्मक उपर्याके जग्गनि जा. तेगार हा. तेग्योऽपि जैन धर्माना अभ्यासना प्रथम प्रयारक कहेवाय छे.

पहेल वहेलान-सने १८७६ भां ग्रो. वेखरे हिन्दी साहित्यनो धतिहास लघ्यो तेमां जैन चरित विषे दुक नोध तेमणे लणी हती-तेमज जैन धर्माना पवित्र पुस्तके विषे उल्लेख कर्यो होतो. अने जैन साहित्यनी अने तेमां पण् व्याकरण अने डोपतुं जैन साहित्यमां शुं भद्रत छे ते तेगोथाचे अताव्युं हुं.

सने १८८७ भां ग्रो. लीओपोल्ड-इन-शूडरे Literature and Culture of India भां आन अर्धी पानामां जैन जितिनो उल्लेख कर्यो होतो-सने १८०० भां ग्रो. ए. मेकडोनेले संरक्षत वाङ्मयना धतिहासमां नहि जेवो. उल्लेख कर्यो होतो.

सने १८०२ भां ग्रो. एमगार्डनरे तेना "Die-litteraturen-Indiens und Persiens" भां थार पानामां जैनो अने तेना साहित्यनो उल्लेख कर्यो होतो. सने

१६०३ मां एव्य. लीडनर्गे प्रोताना Literature of Ancient India मां जैनों विषे त्रषु लीटी ज लघी छे.

सने १८६८ मां (P. W. Frazer) पी. उल्लु. फ्रेजरे प्रोताना Literary History of India मां रेविडियन साहित्यमां जैन धर्मनी ने जैन साहित्यनी भद्रान असर घतावी छे अने कहुँ छे के:

"It was through the fostering care of the Jains, that the South first seems to have been inspired with new ideals and its literature enriched with new forms of expression.

"ते जैनोनी काण्ड भरी भांभाण्डनु परिष्पूम छे के दक्षिणामां पहेलवहेला नवा आहशीने उत्तेजना भणा अने तेनु साहित्य नवीन पद्धतिथी समृद्ध अन्युँ."

२५-३० वर्ष पहेलां आस्थिति हत्ती ते आगे नथा-आगे युरोपमां अनेक दिशामां प्रयत्न थाय छे. जैन साहित्य तरक्क अभिसर्चि ते भान वधुं ज्य छे. अभ्यासको उत्साह ने ग्रेम्ही काम करी रखा छे अने अनेक अंधारा ने अन्नानमांथी प्रकाश थवा लाग्यो। ज्यारे २५ वर्ष पहेलां गाया गांडधा ज विद्वानो लता त्यारे आगे स्थगे स्थगे अनेक काम थह रखां छे.

आ उपरांत सौ कहेवा लाग्या छे के "जैन धर्म प्राचीन धर्म छे-तुलनात्मक Science of Religion (धर्म-शास्त्र) मां जैन धर्मना सिद्धांतोमे विच्चो भाग भज्यो। छे, जैन साहित्य समृद्ध, विशाळ अने व्यवस्थित छे. एवी एक पथ शाखा नथी जेमां जैन साहित्य न लगायुँ होय—

जैन आगमोमां द्रव्यानुयोग, गणितानुयोग, चरणुकरणानुयोग ने कथानुयोग एक समृद्ध साहित्यनी साक्षी पूरे छे. केव ने व्याकरण उत्तम केठीनां छे. न्याय, व्योतिष्ठ, अध्यात्म, वैदेह अने जंतुशास्त्रमां उच्चतम ग्रंथोंतो अज्ञनो छे ने जैन धर्ममां भद्रान ग्रंथां विद्वानो थध गया छे."

ग्रा. वीन्टरनीट्झे प्रोताना Jains in the History of Indian Literature मां लग्युँ छे के: "It would take a fairly big volume to give a History of all that the Jains have contributed to the treasures of Indian literature."

"Jains have contributed their full share to the Religious, ethical, poetical, and Scientific literatures of Ancient India."

"हिन्दी साहित्यना अज्ञनामां जैनोमे ने सधगो। हिस्सो। आप्यो छे ते अधानो धृतिहस आपवा ज्ञान एक भोडुं पुस्तक भराथ. जैनोमे प्राचीन दिंही साहित्यमां धार्मिक नैतिक काव्य संबंधी अने वैज्ञानिक साहित्यनो सुंदर ने संभूर्ण हिस्सो। आप्यो छे."

पश्चिममां जैन साहित्य तत्त्वज्ञान ने सिद्धांतोनो प्रथार करवामां ऐ समर्थ धर्म-वीर पुरुषोनां नाम जैन ऊम सदाने भाटे याह करशे. तेऽग्रामीनी उद्धारता, धर्म-ग्रेम, साहित्य-

સેવા અને પ્રચાર-કાર્ય જૈન સમાજ આજસુધી ભલે નથી પીઠાણી શકો-પણ અનેક વિદ્યાનો-જૈન ધર્મના અભ્યાસકો તેઓના હંમેશના ઝડપી ને આભારી છે તેમાં શક નથી. એક તો સ્વર્ગસ્થ પૂજ્યપાદ શ્રી આત્મારામજુ (વિજયનંદ સૂરી) કે ને પ્રખ્ય વિદ્યાન અને જૈન સમાજના તે વખતના નેતા ને આચાર્ય હતા-સને ૬૮૮૮ માં અમેરિકાના ચિકાગો શહેરમાં “જગતની સર્વ ધર્મ-પરિપદ” માં તેઓશ્રાને નિમંત્રણ કરવામાં આવ્યું હતું. સાથું હોન્ટે અને જૈન સાથું સહાને માટે પો ચાલીને ગામેગામ ને દેશેહેશ વિચરનાર અને ૬૨ ચોમાસામાં એક ૧૮ સ્થાનમાં રહેનાર તેમ જે મિલા લાવીને જીવન નિર્વાહ ચલાવવનાર તે સત્ય-અધ્યાર્થ-અદિંસા-અરતેય અને અપરિયહના વત વાળા હોછને તેઓ ત્યાં જઈ શકે તેમ નહોતું, તેથી તેમણે મહુવાના વતની તે વખતના જૈન એસોસી-એશનના મંત્રી રા. વીરયંદ્રબાઈ રાધવજુ ગાંધીજી પોતાના પ્રતિનિધિ તરીકે મોકલ્યા અને રા. વીરયંદ્ર રાધવજુ ગાંધીજી પરિષહમાં અત્યુત્તમ ભાગ્ય આપી જૈન ધર્મના ઉત્તમ સિદ્ધાંતોની આંખી વિદ્યાનોને કરવી. તેઓએ ત્યાર પણી અમેરિકા અને યૂરોપમાં પ્રવાસ કરી સ્થળે સ્થળે ભાગ્યો આપી અનેક વિદ્યાનોને આકર્ષી, કેટલાંકંને જૈન ધર્મનું રહસ્ય સમજાવ્યું-શીખવ્યું અને ત્યારથી અનેક વિદ્યાનો આ દ્રિશામાં વળ્યા.

શ્રીયુત ગાંધીજી અનેક વિદ્યાનોને જૈન ધર્મ તરફ એટલા આકર્ષણી કે મી. હર્ટ વેારન અને મી. જો ગોર્ડન જેવા વિદ્યાનોએ Jain તરીકે પોતાના સરનેધમ રાખી અને જૈન કહેવડાવવાને તેઓ ગૌરવ માનવા લાગ્યા. મી. હર્ટ-વેારન પોતાના પત્રમાં લખે છે કે “મારી ૩૪ વર્ષની ઉમરે શ્રીયુત વીરયંદ્ર ગાંધીના સહિતાસ્થી ૧૯૦૦ ના માર્ચેમાં જૈન ધર્મ વિષે મને પહેલો પરિચય થયો. આજે પણ લંઘનમાં તેઓ અને બીજા વિદ્યાનો “Jain Literature Society” ચલાવી રહ્યા છે.

ડૉ. હેર્નેલ આચાર્યશ્રી આત્મારામજુ મહારાજના આભારી હતા. તેમના વણું પ્રશ્નોના જવાબ તેઓશ્રીએ આપ્યા હતા. ડૉ. હેર્નેલે તેમનું કૃત્યેજીલમાં તૈયાર કરેલું ઉવાસગ-દસાએ સૂત તેમણે આચાર્યશ્રીને અર્પણ કર્યું હતું.

બીજા વીર પુરુષ સ્વ. આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસુરિ હતા, જેઓએ હોઠ વર્ષ પહેલાં શિવપુરીમાં સ્વર્ગવાસ કર્યો અને જેનાં સંસ્થાનો અનેક વિદ્યાનો અને તેમના યૂરોપીય શિષ્યોએ લખેલ હંદ્યોહગાર આજે ગ્રેસમાથી બદાર પડી ચુક્યાં છે.

એ આચાર્યશ્રીએ પાદ્યાત્મય વિદ્યાનોમાં કનેટલું કામ કર્યું છે, જેટ્યે પ્રચાર ને પ્રયાસ કર્યો છે તેટસે. ડોચ પણ વિદ્યાને નથી કર્યો તેમ તરસ્થ ગ્રન્થોએ પણ કહેવા મન થઈ જાય છે.

આચાર્યશ્રી ચોતે પ્રખ્ય વિદ્યાન અને સાહિલપ્રેમી હતા. તેમણે અનેક કામો કરી-અનેક સંસ્થાઓ જોલી-ગમેગામ ને દેશેહેશ ભ્રમણ કરી ધર્મ-વીર નામ સાર્થક કર્યું છે.

અનેક વિદ્યાનોના કાગળો ને પ્રશ્નો-આભારો ને અભિનંદો-મારી સામે હું જોઈ રહ્યો હું અને તે વાંચી તેમની ઉદારતા, વિદ્યાનોને અપનાવી કેવાની શક્તિ, પ્રયંક ગોજસુને અનેક ચોજનાઓની આંખી થાય છે.

કોઈને પત્રકારા, કોઈને પ્રશ્નોનાં સમાધાન લખ્યી, કોઈને સૂચના ને સલાહ આપી કોઈને હસ્તલિખિત પ્રતો જોવા આપાવી, કોઈને જૈન સાલિયના પુસ્તકોના સંઘર્ષ મોદ્દી

કોઈને જરૂર પડ્યે ઉત્તેજનાર્થી કાઢનું મહા અપાવા, કોઈને રૂખું ભળી અને કોઈને આમંત્રી અનેક વિદ્યાનોને અપનાવ્યા છે.

તેમણેનું આ પ્રચારકાર્ય ને કે હજુ¹ જન સમાજની દિશિપથની બહાર છે, પણ નજીકના ભવિષ્યમાં તેનું રૂધું રૂળ ને પારણાનું બહાર આવવા સંભવ છે.

તેમના યુરોપીય શિષ્યોમાં ડૉ. એટોસ્ટાઇન, ડૉ. વીન્ટરનીટઝ, ડૉ. પેરરોલ્ડ, ડૉ. ઇર્ઝેન, ડૉ. ગ્રેબ્સ, ડૉ. હેલમાઉથ, ડૉ. ચાંદ્રિગ, ડૉ. ગ્રીયર, ડૉ. સ્ટેન કેનો, ડૉ. જુહુની અને ડૉ. સીલ્વન દેવી વગેરે છે. આજે પણ તેમોશીના વિદ્યાન શિષ્ય આચાર્યશ્રી વિજયેન્દ્ર સુરી આ દિશામાં કામ કરી રહ્યા છે અને તેને વ્યવરિથત કરવા ધારે છે.

આએલું આવસ્યક અને દુંક વિવેચન તે એ મહાન પુરુષોના પ્રચારકાર્ય સર્બાંહી લખવાની જરૂરીયાત જ જુયાથી લખ્યું છે. તે સિવાય આ નિખંધ અધ્યોરે જ ગણ્યાત.

પ્રચાર વર્ષ પહેલાં ડોણું જાણું હતું-કોની કલ્પનામાં પણ હશે કે જૈન સુત્રોના પ્રકાશનો જર્મન-યુરોપીયન વિદ્યાનો કરશે, તેના અનુવાદ અંગેજ અને જર્મનમાં થતા જરે, એક એ કે પાંચમાંથી વધતા વધતા સો વિદ્યાનો આ દિશામાં જૂદ્ધશે અને સ્વમેમાં પણ ડેને જ્યાલ હતો કે મિસ કાઉન્ઝ જેવી જર્મન ફૂમારિકા Ph. D. ઘણને હિન્દી-ગુજરાતી-મારવાઈ-સંસ્કૃત ભાષાનો અભ્યાસ કરી આપણા ધર્મ પુસ્તકોનું તેની ભાષામાં ભાગીંતર કર્યો તેમ જ અમેરિકન કન્યા મિસ. જોન્સન Ph. D. પણ મહાવિર ચરિત્રનું ભાગીંતર કરશે !

આજે યુરોપમાં શું શું કામ થઈ રહ્યું છે ? આજ સુધીમાં કેવું થયું છે ? તેના સાવિસ્તર સમાચાર હું અભ્યાસી ન આપી શકું અને એ દુંક નિખંધમાં તે આવી પણ ન શકે. બની તેથી હકીકતો મેળવી-વાંચી-અભ્યાસની દિશિએ આવડયું તેમ-લખવા પ્રયાસ કર્યો છે. તોપણ-પશ્ચિમમાં અને ખાસ કરી જર્મનીમાં જૈન સાહિત્યના સર્બાંહીમાં જે કામ થઈ રહ્યું છે તે પ્રશાંસનીય છે. તેવા કામને ઉત્તેજન આપવામાં આવે તો જૈન સાહિત્યનું પ્રકાશન કામ જહી પ્રચાર પામ્યા વિના ન રહે.

પાઠ્યાત્મક વિદ્યાનો જૈન સાહિત્ય સર્બાંહી અનેક સંશોધન ભર્યો કેણો. લખ્યા છે, અભ્યાસ દિશિએ તુલનાત્મક દિશિએ નિખંધા લખ્યા છે, સુત્રોના પ્રકાશન કર્યો છે, અનેક ભાષામાં અનુવાદ કર્યો છે અને હજુ તો કામ વધતું જ લય છે. આજે તો છટકી ને એકો-સ્લાવીયા, જર્મની ને અમેરિકા, હંગારાંડ અને ફ્રાન્સ ચારે દિશામાં-દેશેદેશમાં વિદ્યાનો કામ કરી રહ્યા છે—અને જૈન ધર્મનો અભ્યાસ કરે છે, અનેક તુલનાત્મક નિખંધા લખે છે. અનેક સંસ્કૃત ગુજરાતી, હિન્દી, ભાગધી ભાષા શાખે છે તેથી જે હિસ્સે પણ આવશે કે જ્યારે જૈન ધર્મ સાહિત્યરસિક વિદ્યાનોના મગજમાં ઉચ્ચ સ્થાન પામશે.

કેટકેટલા વિદ્યાનો કામ કરી રહ્યા તેની ચોક્સ સંખ્યા તો હું નથી મેળવી શક્યો. પણ મજ્યાં તેથ્યાં નામ આ નીચે જાણ્યાં છે. ડૉ. એટોસ્ટાઇન (પ્રાગ), ડૉ. જેન નોઅલ (ખર્લિન) ડૉ. એ. પેરરોલ્ડ (પ્રાગ) ગ્રે.-શી.-હેર્ઝેન (હોલેન્ડ) મી. એચ વારેન (લાંડન) ડૉ. હર્ન યાકોભી (જર્મની), ડૉ. સ્ટેન કેનો (કોર્ચીયાનીયા) ગ્રે, લ્યુન

(જર્મની), ડૉ. વીન્ટરનીટાઈ (પ્રાગ), ડૉ. હેલમાઉથ (જર્મની) ડૉ. કિરણેલ (જર્મની) ડૉ. મિસ-કાવિઝ (લીપગ્રીગ), ડૉ. ગ્રો. એયરીમ (જર્મની) ડૉ. શુભ્રિંગ (જર્મની), ડૉ. જીમર (જર્મની) ડૉ. નેલી (જર્મની) ડૉ. જોન્સલ્ટાલ, મી. એ. ગોઈન, ડૉ. એલોની-શેલીપ (ધર્ટી) ડૉ. એજેરીનેટ (પારિસ) ડૉ. સિલ્વન દેવી (ક્રાન્સ) ડૉ. લ. કુચી (ધર્ટી) ડૉ. મેસન ઓર્સેલ (ક્રાન્સ) ડૉ. યોબ્સ (લાંડ) ડૉ. ફેન્કલીન-મિસ. જોન્સ અમેરિકા—આ અને બીજા અનેક વિદ્યાનો કામ કરી રહ્યા છે. આ નિષંધતે અંતે એક લાસ્ટ આખ્યું છે જેમાં બહાર પહેલ અને તૈયાર થતાં પુરુઠોનું સ્થ્યોપત્ર આપ્યું છે, તેથી પણ ધાર્યું જાણવાનું મળશે.

જૈન સમાજમાં આદિપુણ પણ જાણવાની ઉલ્કાંડા ધરાવનાર બહુ થોડા છે તો આવી પ્રવૃત્તિને પોષણ ને સિંચન આપવાની તો વાતજ કયાં કરવી ?

જૈન સાહિત્યનો અપૂર અજાનો સંભાળો રાખવો—તેનો પ્રચાર કરવો—તેનો વિકાસ કરવો—તેમાં સંશોધન કરવાનું તે આજે જૈન શ્રીમંતોની પહેલી કૃજ છે.

આજે તો જૈન વિદ્યાનો આ દેશમાં બહુજ એણા છે, જે છે તેને સમાજ અપનાવી નથી શકી, તેઓને ઉત્તેજન પ્રેરણા ને બળ આપનાર વખ્તા થોડાજ છે અને તેથી વ્યવસ્થિત કાર્ય થવામાં પણ સમય લાગશે, એમ જણાય છે.

આજની ડેણવણી પદ્ધતિ તો એઠલી દોપાળી છે કે શ્રીમહાવીરના જીવન ઉપર યા કંઈ પણ તુલનાલક દર્શિયે નિષંધ લખવા માટે ધનામ કાંદા તો પાંચ આડ કેબ્દ સાધારણ લખાણું પણ ન આવી શકે. જૈન સાહિત્ય ધતિહાસ ને તત્ત્વજ્ઞાનના અભ્યાસીને અજાસ કરવા સ્થળ ને સાધનજ નથી. આ કેબ્દ ધાર્યાં કરતાં મોટા થધ ગયો છે, હવે યોંંક ઉમેરવાની છણી છતાં મન ના કહે છે. તોપણ ભવિષ્યના પ્રચારકાર્ય માટે દિશાસૂચન કરી મારો નિષંધ પુરો કરીશ.

જૈન સાહિત્યના પ્રચાર માટે નીચે પ્રમાણે વ્યવસ્થિત કાર્ય હાથ ધરવાની પ્રથમ આવસ્થકેતા મને લાગે છે. જૈન સમાજ દર વર્ષો લાઘો રૂપીઆ ખર્ચો છે તેનો ખરો સહૃદ ઉપરોગ વ્યવસ્થિત રીતે કરવા ચુંબકોને શ્રીમંતો, સુનિમહારાજોને વિદ્યાનો પ્રયાસ કરે તો થોડા વખતમાં રૂકું પરિણામ આવેન.

૧ * જૈન ડારેક્ટરી કરવી કે જેમાં પાશ્ચાત્ય તેમજ પૂર્વના વિદ્યાનોની કાર્ય હિસાની નોંધ આવી જાય.

૨ એક “જૈન ધર્મક્રીશન ઘ્યોરો” સ્થાપવા પ્રયાસ કરવો કે જે પાશ્ચાત્ય જૈન વિદ્યાને આ દેશમાં છપાતા પુરુઠોની નોંધ શ્રીમાસિક મોકલે, જરૂરી પ્રશ્નોના

* જૈન ડારેક્ટરી માટે મારા વિદ્યાન મિત્ર લાલા બનારસીહાસ જૈન એમ. એ. પંલખ યુનિવર્સિટીની સાથે એમે કામ શરૂ કર્યું છે. પાશ્ચાત્ય વિદ્યાનોએ ટીક જવાય આપ્યો છે પણ આ દેશના વિદ્યાનો તેમજ સાધુ-સાધીયો મૌનજ સેવયું છે. એક પૂજ્ય મહરાજશ્રી ક્રેશરવિજયજી ગણી સૂચયે છે તેમ એક સુસાક્ષરી કર્યા પછી જેઠાં તે કામ થશે એમ ધારી તે માટે ઉત્તેજન મળ્યે વિચાર રાખ્યો છે.

જવાય વિદ્યાન વર્ગ કે સુખ્ય મહારાજે ને પૂરીને આપે, જરૂરી સહાય તેમના પુસ્તકપ્રકાશનમાં આપે, તેમેના કાર્યની ત્રિમાસિક નોંધ આ દેશમાં ફેલાવે અને તેમેને જરૂરી પુસ્તકો વર્ગે સાધનો મેળવી આપે.

- ૩ જ્યાં જ્યાં પુસ્તક-સંચાલ કે ભંડાર હોથ તેનો જ્ઞાનોદ્ધાર થાય. કીડાના ઉદ્દરમાં જતા હળવો ઘણનાનાં પુસ્તકો બચે ને સ્થળે સ્થળે જ્ઞાનમંહિર બોકાય ને વ્યવસ્થિત થાય.
- ૪ જૈનસાહિત્યના અભ્યાસકો વધારવા-ઉતેજન ને છનામી! નિયંધ-પત્રિકાઓ ને ટ્રેક્ટો દ્વારા પ્રયાસ કરવો.
- ૫ ધતર દેશના જૈનસાહિત્યમાં રસ કેનાર વિદ્યાનોને પ્રસંગે પ્રસંગે આમંત્રણ કરી હિંદ્માં બોકાવવા ને ભાગણો અપાવવાં.
- ૬ આ દેશના ઉત્સાહી જૈનસાહિત્યના અભ્યાસની આંકાશા રાખનાર વિદ્યાર્થીઓ-યુવકોને જર્મની કે અમેરિકા-યોર્ડી વણી તાલીમ આપીને મોકલવા ને તેમેને સારી સ્કૉલરશીપ આપવી.
- ૭ એક જૈન-વિદ્યાપીઠ સ્થાપવા પ્રયત્ન કરવો જેની દ્વારા જૈનસાહિત્યનો સ્વતંત્ર પ્રચાર થાય, વિદ્યાનોને કાર્ય કરવા ક્ષેત્ર મળે, સ્વતંત્ર શિક્ષણ અપાય અને તે અનેક સંસ્થાઓનું ડેન્ફ બને.

આજ સુધી થયેલા કામકાજની કુંક નોંધ

- ૧ આચારાંગ સૂત્ર ડૉ. યાડોઅણી, પાલી ટેકસ્ટ સોસાયટી. લાંડન ૧૮૮૨ (મૂળ)
- ૨ આચારાંગ સૂત્ર ડૉ. હયદ્રુ ગુરુંગ, જર્મન ઓરીયન્ટલ સૈસાયેન્સ લીપત્રીગ ૧૯૧૦ પ્રથમ સૂર્યાંદ્ર-પ્રાકૃત સંસ્કૃત શખદોષ સાથે.
- ૩ ભગવતી (ઝન્ડક કથા) ડૉ. વેણર, બર્લિન ૧૮૬૬-૬૭.
- ૪ ન્યાયધર્મકથા પ્રો. સ્ટીનથલ, લીપત્રીગ-૧૮૮૧ પ્રથમ પ્રકરણ.
- ૫ ઉપાસકદસાઓ ડૉ. હાર્નેલ કલકત્તા ૧૮૮૮ મૂળ-ટીકા.
- ૬ અનુત્તરોપપાતિક સૂત્ર-ઓલ. ડી. બારનેટ, લાંડન ૧૬૦૭.
- ૭ ઔપપાતિક સૂત્ર ધ. લ્યુમેન લીપત્રીગ ૧૮૮૩ (પ્રાકૃત સંસ્કૃત શખદોષ સાથે)
- ૮ નિરયાવલી સૂત્ર એસ. એ. વોરન આમસ્ટરડામ ૧૮૭૮ (પ્રા. સં. શખદોષ).
- ૯ કટ્પસૂત્ર ડૉ. યાડોઅણી લીપત્રીગ. ૧૮૭૬ (" " ")
- ૧૦ દ્વાર્યેક્લિક ધ. લ્યુમેન ૧૮૯૨ જર્મની
- ૧૧ ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર કારપેન્ટીયર ૧૯૨૧
- ૧૨ વ્યવહારમહાનિર્ણય. જર્મની.

અંગ્રેજી-અનુવાદ

૧ આચારાંગ, કલ્પસૂત્ર, ઉત્તરાધ્યયન, સુત્રકૃતાંગ, (ચાર)
જર્મન યાકોભી-Sacred Books of the East Series

૨ ઉવાસગદસાઓ-હેર્નેલ-૧૮૫૨.

૩ અંતકૃત્સૂત્ર-અનુત્તરોપપાતિક સૂત્ર-એલ. ડી. ઐરેનેટ-લાંડન. ૧૯૦૭.

ડૉ. કુહરે ભગુરામાં શોધ ખોળ કરી છે. તે વિશે-વિન્સેન્ટ સિમયે-ભગુરા-જૈન
સ્રૂત વિષે પુસ્તક લખ્યું છે.

ડૉ. એ. ગેરનોટ હેન્ચ ભાષામાં ઉવાચિયાર લખ્યો છે.

ડૉ. એકોની રીલીપીએ ધ્યાલીઅન ભાષામાં યોગશાસ્ત્ર પ્રકાશિત કર્યું છે.

અંગ્રેજીઅન્યો—એકોનીએ ઉપમિતીભવ-પ્રેરણએકથા ધ્યાલીઅન ભાષામાં ઉત્તરી છે.

ડૉ. પાશેને હેમચંદ્ર પ્રાકૃત વ્યાકરણનું જર્મન ભાષાંતર કર્યું છે.

જૈન પ્રાકૃત વિષે ડૉ. મૂલરે (જર્મન) નિર્ણય લખ્યો છે.

હિન્દી સાહિત્યને ધતિહાસ (જર્મન) ભાગ. ૨ વિન્ટરનીટા.

મી. પીર્સન—ડૉ. ક્રાલહોન અને ડૉ. વેનરે હસ્તલિભિત પુસ્તકોના ડેટલોગના
રીપોર્ટ સંશોધન કરી અહાર પાડ્યા છે તેમાં જેપુર-ખંભાત (૧૮૮૨) અલવર
૧૮૮૩-૮૪, ખંભાત ૧૮૮૪-૮૬, પાઠન-૧૮૮૭-૮૨-૮૪-૮૮-તેમ જ બલીનની રેખાલ-
લાયથેરીના સંકૃત ને પ્રાકૃત હસ્તલિભિત પુસ્તકોનાં ડેટલોગ પણ છે.

આજે ને કામ થાં રહ્યું છે તેની વિગત.

ડૉ. એટો સ્ટાઇન-Ph. D. એ જૈન આગમોભાસી હર્ષ, શહેરો, આમબ્યવરથા,
ભૂગોળ, ન્યાય, નીતિ અને રાજ્ય વ્યવસ્થાના સ્થોત્રનું સંશોધન કર્યું છે.

ગ્રે. ડૉ. હેલમાઉથ- Ph.D. (બલીન) તેમણે ૫૦૦ પાનાનું “જૈન ધર્મ” નામનું
જર્મન અને અંગ્રેજ ભાષામાં પુસ્તક લખ્યું છે તે ગ્રેસમાં છે. તેમાં નીચે પ્રમાણે પ્રકરણો
રાખ્યાં છે.

ધતિહાસ, સાહિત્ય, સિદ્ધાંત, તત્ત્વજ્ઞાન, નીતિ, લોધ્પ્રકાશ, ચરિત્ર, સચાંજ, ડિયાવાદ,
કળા અને હુનિયામાં જૈન ધર્મનું રથાન.

‘મિસ-કાઉઠ Ph. D. (લીપગ્રેગ) આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિજીની ધર્મદેશનાનું
જર્મન ભાષાંતર કરે છે.

‘ગ્રે. બ્લૂમરીલ્ડ (અમેરિકા) Ph. D. શાલીભદ્ર ચરિત્ર અંગ્રેજ ભાષામાં તૈયાર
કરી ગ્રેસમાં ચોકલ્યું છે.

મિસ. જેન્સન Ph. D. (અમેરિકા) ભાષાવીર ચરિત્ર દસમા પર્વતા ૧૧ મા
સર્ગના અનુવાદ કરી ડૉ. બ્લૂમરીલ્ડ પર છંપાવા મેડિસ્ટ્યુની છે.

ડૉ. પેરરોલ્ડ “જૈનધર્મ” વિષે એક પુરતક લખી રહ્યા છે. મે માસમાં બહાર પડ્યો. આ ઉપરાંત અનેક વિદ્ધાનોએ નિબંધો લખ્યા છે. તે પણ વિદ્તતા ભરેલા-સંશોધન પૂર્વક લખેલા છે.

આ ઉપરાંત અનેક વિદ્ધાનો ડૉ. હેલમાઉથ-ડૉ. ઓર્સેલ વગેરે ચોતપોતાની વિધા-પીઠમાં ભાવણો આપી રહ્યા છે તે જુદું જ.

વાસ્તવિક ને કામ થઈ રહ્યું છે, તેની આ જાંખી ઇપરેખા માત્ર છે.

આઠવાથી શું જૈન સાહિલ-પ્રેમીને આનંદ નહિ થાય? ભારી દઢ માન્યતા છે કે આ હિશામાં કામ કરવા ક્ષેત્ર વિશ્વાળ છે.

ઉત્તેજન—સાધન ને વ્યવસ્થિત કામ કરવાથી ભવિષ્યમાં ઝડું રળ મળશે. પ્રેમી મહાવીરનાં સુનો ને સિદ્ધાંતોનો પ્રચાર અવસ્થ વિશેપ થશે. એક વિદ્ધાને હીક જ કહ્યું છે કે—

The Spirit of Jainism is the Spirit of India.

